

తెట్టాయి. రోజూ రక్తం వడుతున్నది. డాక్టర్ సురేష్ చందని కనుక్కుంటే “గాలిమార్పునబ్బ లాభమేమీ కలగలే”దని చెప్పాడు. “అయితే, ఇక్కడ వుంచడం దేనికి? కొత్తయింటికి సంధ్యని మారుస్తాన”ని చంద్రశేఖరరావు అన్నాడు. “సరే, మీ యిష్టమే”ని డాక్టర్ అన్నాడు. ఆంబ్యూలెన్సు తెప్పించి, సంధ్యని కొత్తయింటికి మార్చాము. పదిహేను రోజులకి సుధ కాలు నయమైంది. నొప్పి పూర్తిగా తగ్గకపోయినా, ఆసుపత్రి గది లోనే కొద్దిగా అటూ ఇటూ తిరగగలుగుతున్నది.

పదిహేను రోజున సుధని ఆసుపత్రినించి డిస్చార్జ్ చేశారు. సరిగ్గా సుధ వచ్చిన యిరవై రోజులకు సంధ్య మరణించింది. తోటలోని బంగళాలో “పదిహేను యిరువై రోజులవరకు బ్రతుకుతానో, లేదో” అని మధుతో అన్నమాట నిలబెట్టుకుంది. మధు కూడా తాను ఆడినమాట తప్పలేదు. చనిపోవడానికి పూర్వం ఒక మాటువచ్చి సంధ్యని చూచి వెళ్ళాడు. (ఇంకా ఉంది)

స్కెచ్ ప్రోటిలేని పేరయ్య

వడ్లపట్ల దయానందం

క్రిందటి మునిసిపల్ ఎన్నికలలో ఫలానా వార్డులో ఫలానా ప్రముఖ వ్యక్తిమీద మూడోట్టలేడాలా వోడిపోయి ప్రముఖుడైన పేరయ్య, స్వాతిచినుకులకోసం వేచివుండే ముత్యపు చిప్పలా ఆనాటినుండి మళ్ళీ ఎన్నికలకోసం కళ్ళు కాయలుకాచేలా ఎదురుచూస్తునేఉన్నాడు. ఆనాడే అన్నారు ప్రజలంతా ఐక్యకంఠంతో... నైతికవిజయం పేరయ్యదేనని. ఈమాట అప్పట్లో కమిషన్ సైతం స్వయంగా అని, ఆభినందించక పోలేదు. “పేరయ్య ఆయనమీద ఇన్నోట్లు తెచ్చుకున్నావంటే నిజంగా విజయం నీడేనోయ్ ఇక వచ్చేసారి ఎక్కడికి పోతుందిలే!” అని. దురదృష్టవశాత్తూ జరగవలసిన ఎన్నికలు ఒకటి రెండుసార్లు వెనక్కిపోవడం బ్రహ్మాండమైనవ్యధనే కల్పించాయ్ పేరయ్యకి. అసలు మూడోట్టలో వోడిపోయిన మర్నాడే వచ్చే ఎన్నికలకిక తిరుగు లేకుండా గెలవగల దారి ఏర్పడిపోయిందయ్యె. అందుకే అంత ఆత్రంగా ఎన్నికలకోసం ఎదురు చూస్తూంట. దానికి తోడు ప్రజాసేవలో నిగ్గులేలిన వాడన్న ప్రతీతి నైతం పట్టణమంతా వ్యాపించక పోలేదు. ఇక్కడ కొంత పట్టణంయొక్క సంగ్రహ రాజకీయ వాతావరణం ఇవ్వడం అవసరం. పట్టణం మొత్తంమీద ఏ వార్డులో ఏ టిక్కెట్టుపై పోటీ చేస్తున్న అభ్యర్థికై నా చైర్మనో... అధవా వైస్ చైర్మనో అవుదామన్న ఆశ రవ్వంత

హృదయాంతరాలలో లేకపోలేదు. దానిక్కారణం పోటీ చేస్తున్నవారిలో అధికసంఖ్యాకులు పట్టణ మునిసిపాలిటీ తరంలో ఎప్పుడో ఓసారి ఆయా వదవుల నలంకరించి ఉన్నవారే! అందువల్ల పార్టీలనీ క్రమశిక్షణలనీ కలచడానికే ఏమాత్రం వీలులేకుండా పోయింది. పార్టీ బంధాలన్నీ కేవలం నూలుపోగులై పోయినాయ్. నిర్మోహమాటంగా నిర్భయంగా ఆన్ని పార్టీలు... వాటితాలూకు పరువును పట్టిపగానే ‘అక్షన్’కు పెట్టేశాయి. ఇట్టిపరిస్థితిలో స్వతంత్రభ్యర్థయిన పేరయ్యకి ముందు కౌన్సిలర్ గా నెగ్గగలిగితే... ఆ దరిమిలాను వాళ్ళ గుద్దులాటల మధ్య... కనీసం వైస్ చైర్మన్ అయినా కాగల ఆవకాశాలు అన్నివైపులనుండి కానరావడంలో ఆశ్చర్యపడవలసిందేమీ లేదు. అందుకే ఎట్టిపరిస్థితిలోనైనా ముందు కౌన్సిలర్ అయిపోవాలి. లేకపోతే... ఊహ... వెఫవ ప్రాణ మైనా తనకనవసరం. అదే పట్టుదలతో ముందమాంతం నామినేషన్ పారేకాడు... యాభైరూపాయల డిపాజిట్టుతో. ఒకటి రెండూ కాదు, ఎందుకైనా మంచిదని ఎనిమిదిఫారాలు కట్టుదిట్టంగా వ్రాయించి... పది మందికి చూపించి మరీ దాఖలు చేశాడు. అప్పటి క్కాని ధైర్యం చిక్కలా తప్పులు గట్టా ఉండి ఏడు పోయినా ఎనిమిదోదైనా నిఖరంగా నిలుస్తుందని.

అయితే పేరయ్యలొ కొన్ని ప్రతిభా విశేషాలు లేకపోలేదు. తలలు మార్చడంలా కాని... బురిడీలు వెయ్యడంలా కాని కేవలం సామాన్య డేనని తలవడం శుద్ధ పౌరపాటే అవుతుంది.

క్రిందటి ఎన్నికలలో తనమీద మూడోట్లతో నెగ్గిన ఆ ఫలానా ప్రముఖునికి ఈసారి నెగ్గల పక్షంలో ఆయన పార్టీ తరపున చైర్మన్ కాగల అవకాశాలు లేకపోలేదు. కాని సరిగ్గా ఆ సమయానికే సదరు ప్రముఖవ్యక్తికి ఇతర దేశాలు సందర్శించవలసిన ఏదో బృందంగా చిన్న సభ్యత్వం లభించడం... ఒకవిధంగా పేరయ్య అదృష్టమనే అనాలి. అయినా ఆయన ఫారెన్ టూర్ కి బయలుదేరబోయేముందు ఒక సన్నిహితుని చెవిలో ఒక మాట వెయ్యకపోలేదు- "వెధవ ఫారెన్ టూర్... దీనివల్ల మనకొరిగే దేమిటి? కాస్తోకూస్తో చేద్ది వదలడం మినహా. ఇక్కడేవుంటే ఇంచక్తా కౌన్సిల్ అవ్వొచ్చు... ఆ వైన చైర్మన్. లక్షమంది ప్రజల వైన ఆధిపత్యం వహించడమంటే సామాన్యమైన విషయమా ఏమిటి? ఎట్టి పరిస్థితిలోనైనా నామి నేషన్ టైమ్ లోపలే తిరిగొచ్చేస్తాను" అని.

బయటికి పొక్కిపోయిన ఈమాటే రవ్వంత ఖంగారు కల్పించింది పేరయ్యకి. దీనివైన—

ఒకరోజంతా ఆలోచించి ఒకానొక చక్కని పాచిక తయారు చేసుకుని సదరు ప్రముఖవ్యక్తి పార్టీకి సంబంధించిన మరో ప్రముఖవ్యక్తి దగ్గరికి స్వయంగా రాయబారం వెళ్ళాడు.

"మాడండీ... మీ పార్టీకి గనక మెజారిటీ వస్తే చైర్మన్ అవుదామన్న ఉద్దేశం మీకున్నది. చూచారూ ముందు మీకు పార్టీలోనే పోటీ తప్పదు. ఆయనెలానూ ఇక్కడ లేడు కనుక... నా వార్డులో మీ పార్టీ టిక్కెట్టాయనకి రాకుండా చూచేయండి ... నా కౌన్సిల్ వోటు మీకే వేస్తాను... మీరు చైర్మన్ కావచ్చు."

భేష్... అన్నాడాయన. మా పార్టీ తరపున మీకు పోటీలేదు పొమ్మన్నాడు. పోయేటప్పుడు చిన్న హెచ్చరిక మాత్రం చేశాడు—

"మాటమీద నిలబడాలినుమీ" అని.

అక్కడ్నుంచి మరోరాత్రి ఆలోచించుకుని వేరొక పాచికతో ఇంకొక పార్టీ కార్యాలయానికి వెళ్ళిపోయాడు పేరయ్య.

జరిగిపోయిన రాష్ట్ర ఎన్నికల దృష్ట్యాను... మారి పోయిన విశ్వదేశ పార్టీ పోలసీ దృష్ట్యానూ... చిలికిపోయిన ఆ పార్టీ కార్యాలయం కలగూర గంపలా తయారయి ఉంది. ప్రజాపార్టీకి స్థానికంగా ఏకైక నాయకుడు... ఏకైక సభ్యుడూ... టూకీగా చెప్పుకోవాలంటే ఏకైక సర్వసమూ-ప్రస్తుత చైర్మనూ అయిన వేరొక ప్రముఖుని గుప్పెటలో సూలంగా దూరిపోయి కూర్చుని ఉన్నదా పార్టీ.

"చూచారూ... నాకు ఆ పార్టీ పోటీ తప్పి పోయింది. పెట్టినా లాభంలేదన్న సంగతాళ్ళకి తెలిసిపోయి గౌరవం దక్కించుకోడానికి వాళ్ళు నాకు పోటీ పెట్టడంలేదు. ఇక మీరు పెట్టినా పెద్ద లెక్కలోనిది కాదు... క్రిందటిసారి వచ్చిన యాభై వోట్లయినా ఇప్పుడు రావు. ఆ విషయం మీకూ తెలుసు. ఊరికినే వదిలేయ్యలేక ఏదో అడ్డుపెడదామని నామినేషన్ పారేయించారా... అది మీ కేమాత్రం మంచిచేసి పెట్టదు. నేనెగ్గటం నిఖరం... అప్పుడిహా చైర్మన్ ఓటు మీకు వెయ్యక పోవచ్చు. అడ్డుపెట్టకుండా వదిలేకారా నా ఓటు మీకే పడగల అవకాశం సైతం లేకపోలేదు" చాటుగా చెప్పాడు పేరయ్య చైర్మన్ చెవిలో.

చైర్మన్ హృదయానికి రవ్వంత షాక్ తగిలి నట్టైంది. మనసులో అనుకున్నాడు:

"బౌరా... ఎలక్ష్షన్ స్టంట్ లో వీడు మనల్ని సైతం మించిపోయేలా ఉన్నాడే" అని.

అయినా ఘంటు తరపున అక్కడ పోటీ పెట్టినా ఎలానూ నెగ్గే అవకాశం లేదుకనుక... "పోనీలే మనం మాత్రం చెడ్డని ఎందుకనిపించు కోవాలి" అనుకుని... "నూరింట ఒకపాలై నా వీడి ఓటు మనకి పడే సావకాశం లేకపోలేదు గదా" అనుకుంటూ—

"అదేవిటోయ్ పేరయ్యా. నీకు పోటీ ఏమి టోయ్. నువ్వు మావాడివని మేం మొదట్నుంచి లెక్క కట్టుకుంటూనే ఉన్నామయ్యే... మనం... మనం ఒకటి! ఆమాట మఱచిపోబోకు" అన్నాడు.

పోటీలేని పేరయ్య రవ్వంత అనుమానం వీడించగా నామినేషన్ గడువులో ఆఖరుక్షణం గడిచి పోయేవఱకూ... అనుక్షణం కిటికిలోంచి కమిషనర్ ఆఫీసు గదిలోకి తొంగిమాస్తూనే ఉన్నాడు.

గడువు పూర్తయిపోయాక అభ్యర్థుల నిఖర

జాబితా అధికార ప్రకటన...ఫలానా వార్డులో
ఫలానా పేరయ్యకి పోటీలేదు పొమ్మన్నది.

వెంటనే బజారుకుపోయి కొత్తకండువా కొని
బుజాన్నేసుకున్న పేరయ్య టౌన్ మొత్తంమీద
పోటీలేదన్న ఖ్యాతి తనొక్కడికే దక్కిందికనుక
గతంలోనే పురప్రముఖుడిగా గుర్తించబడి అనేక
సార్లు పత్రికలలోనైతం ఎక్కి ఉన్న తను ఇప్పుడు
పురప్రముఖాగ్రణినని స్వగతంలో చెప్పుకుని...
సహచరులకి చాటుగా ఏదో చెవిలో ఉదాడు.
భేష్ పేరయ్యా... ఆంటే... భేష్ పేరయ్యా
అన్న ఆభినందనలు అన్ని వార్డులనుంచీ కుప్ప
తెప్పలుగా వచ్చిపడ్డాయ్.

పేరయ్య కార్యక్రమమిప్పుడు పూర్తిగా మారి
పోయింది. పేరయ్య పలుకుబడి ప్రభావ మిప్పుడు
మరికొన్ని వార్డులలోనైతం పనిచెయ్యవచ్చు.

తదితర పురప్రముఖులందరికి ... ముంసుగా
ప్రత్యర్థులమీద కౌన్సిల్స్ గా నెగ్గవలసిన దురవస్థ
సంప్రాప్తించడంవల్ల వేరొక కార్యక్రమానప్పుడే
ఎట్లానూ చేపట్టలేరు. ఆ బాధ పేరయ్యకెట్లానూ
లేరు కనుక... చిన్న వల పుచ్చుకుని సహచరులతో
సావకాశంగా బయలుదేరాడు.

మరో ఇద్దరు స్వతంత్ర సభ్యుల్ని పట్టగలిగితే
దిట్టమైన గ్రూపుకి పునాది పడ్డదన్నమాటే...
పూర్తిగా మెరిసిపోతే తెచ్చుకోలేని ఏ పార్టీ ఏనా
తనని శరణుజొచ్చక తప్పదు. అప్పుడిహా ఏకంగా
చైర్మన్ పదవే తనకి వచ్చినా రావచ్చు. అధవా వైస్
చైర్మన్ పదవై నా విధిగా వచ్చితీరుతుంది. మ్యూర్.
పోటీలేని పేరయ్య జిందాబాద్.

పేరయ్య తాళాకోత్రాలు మొగ్గదొడగి, పుష్టించి
వికసించి పరిమళించి రాలిపోక ఫలించుగాక!

వధూవరులు సుధారాణి - బుద్ధప్రసాద్

వధువు నాయుడుగూడెం వాస్తవ్యులు శ్రీ గారపాటి పున్నయ్యగారి
కుమార్తె. వరుడు ప్రముఖ కాంగ్రెస్ వాసి డాక్టర్ ముల్పూరి రంగయ్య,
ఎం. ఎల్. ఏ. గారి కుమారుడు. వివాహం మే 19 న జరిగింది.